

Sitä kuusta kuuleminen...

Keski-Espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y.
numero 56

Mellersta Esbo Småfastighetsförening r.f.
2/2024

KESKI-ESPOON PIENKIINTEISTÖYHDISTYS

MELLERSTA ESBO SMÅFASTIGHETSFÖRENING

Lehtemme nimi on alkuosa sananlaskusta:

”Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto.”

eller på svenska:

”Lyssna till den granens sus, vid vars rot ditt bo är fäst.”

Tällä sananlaskulla haluamme kunnioittaa perinteitä ja meitä pientaloasujia ympäröivää luontoa. Toisaalta yhdistyksemme katsoo kuitenkin rohkeasti alueemme kehittyvään ja muuttuvaan tulevaisuuteen ja pyrimme yhdessä etsimään siihen kulloinkin parhaiten sopivat ratkaisut. Kannustamme jäsenistöämme osallistumaan tähän työhön aktiivisesti.

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtajan palsta.....	3
Kaupunginjohtaja Jukka Mäkelän kahvitilaisuus	5
Kaupunkirata-hanke	6
Espoon nimien tarinoita - Furubacka	8
Espoon Säästöpankki - Esbo Sparbank	10
Vaihto-oppilaana Espoossa	14
Espoon kulttuuriympäristöt kasvun puristuksessa	16
Koirajengi koolla	18
Koti Kaupunginkalliossa, osa 7	19
Pieni pala piparkakkujen historiaa	21
Talviliikkumisen mahdollisuudet ja haasteet	22
Kaavoituskatsaus	24
Muistoja kesältä 2024	25
Tonttupolku Furubackassa	27
Luottamushenkilöt	28

Kansi: Talvipäivä Latokaskessa tammikuussa 2024, valokuvaaja Hannele Nygård

27. vuosikerta	ISSN 1459-1073
Painopaikka	Pekan Pikapaino Oy, Träskändan puistotie 1, 02940 Espoo
Jakelu	Keski-Espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y: n jäsenille
Toimituskunta	Johannes Hämeri, Johanna Issakainen, Ritva Koivukoski, Merja Mäkelä, Marja-Liisa Pahalahti, Jan-Olof Stengård, Eeva Vainio, taitto Seija Kotipalo
Päätoimittaja	Ann-Christin Lintula

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvä lukija,

Olemme jo joulukuussa ja kalenterit täyttyvät eri tapahtumista, konserteista, pikkujoulujuhlilla, koulujen joulujuhlilla, myyjäisistä jne. sekä tietenkin jouluaskareista olipa ne sitten leivonnaisia, ostoksia tai siivousta. Syksy vilahti jonnekin, ainakin omalta osaltani ja mitä kuulen muilta, moni on samaa mieltä. Meillä oli loppujen lopuksi hyvin kaunis syksy, sitä se on vielä kirjoitushetkelläkin marraskuun puolella välissä. Ihana maljaköynnös on vielä ihan virkeänä pihalla.

Espoon kaupunkirata

Näkyvin ja kuuluvin hanke tällä hetkellä on kaupunkiradan työmaa. Junat eivät kulkeneet monena viikonloppuna kesällä. Itse olen ihmetellyt talon rakentamista aivan radan viereen Kirkkojärventien kohdalla. Väyläviraston tiedon mukaan siihen tulee asetinlaitetilarakennus, josta ohjataan ja hallitaan turvalaitteita. Hankkeesta enemmän tietoa Väyläviraston artikkelissa. Kaupunginkalliossa on talojen ikkunoita särkynyt ja ilmeinen syy on tunnelityömaan räjäytykset. Aikataulun mukaan kaupunkirata on valmiina vuona 2028.

Yleiskaava 2060

Yleiskaavaaluonnos oli nähtävillä koko kesän ja mielipiteet siihen piti jättää 3.9. mennessä. Yhdistyksemme jätti mielipiteen, jossa tarkastelimme ja otimme kantaa toiminta-alueemme eri osa-alueisiin. Suunnitelmat kerrostalojen rakentami-

19.11.2024

seen nykyisille pientaloaluille tyrmättiin. Alueemme läpi on myös suunnitelmassa metro- tai raideliikenneyhteys Matinkylästä Jorviin. Maanpäällinen raideliikenne voi olla tulevaisuudessa varteen otettava, mutta mielestämme ei metroa. Asukkailla pitää olla pitkä pinna, koska kestää vuosia vielä ennen kuin paperilla suunnitelmassa olevia kohteita rakennetaan. Länsiväylässä on näkynyt Espoon keskuksen asukkaiden turhautumista, kun radan pohjoispuolella olevat asukkaat näkevät ränsistyneen parkkikatoksen ja kaupungintalon tontilla kasvavaa rikkaruohoja. Monet aristelevat liikumista junaratasillan yli. Espoon ja Entressen liiketiloista moni yrittäjä lopettaa ja siellä liikkuva näkee enimmäkseen tyhjiä seinä. Kauppiat sanovat, ettei ole asiakkaita ja asiakkaat sanovat,

ettei ole palveluita. Tämä taitaa olla suurin syy miksi asukkaat menevät Selloon ja Iso-Omena ostoksille.

Kaupunginjohtaja vaihtuu helmikuussa. Kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä palveli meitä 14 vuotta, en halua sanoa johti meitä, koska kaupunki on meitä varten eikä toisinpäin. Kaupunginosayhdistysten edustajia oli kutsuttu läksiäiskahveille Gumbölen kartanoon 7.11. Paikalla oli yli 30 yhdistysaktiivia. Tilaisuus oli rento ja lämminhenkinen.

Tonttupolku

Joulun odotusta saa myös tänä vuonna tulla koko perheen voimin kokemaan tonttupolulla sunnuntaina 15.12. Yhdis-

Bästa lösare,

Året som just började tar snart slut! Visst är det en period på tolv månader men hösten har gått jättesnabbt. Vi hade en fin och vacker höst som varade långt in i november. Våra dagliga rutiner och sysslor har under året blivit störda av stadsbanans byggarbeten och sprängningarna. Det är ett långt projekt som räknas bli färdigt först år 2028. Allra mest har de som bor i omedelbar närhet blivit störda och i hela Furubacka har man vetat om sprängningarna.

Stadsplaneringen av Esbobornas hus och ämbetshusområdet framskrider nästa år och klart borde det bli 2029. I Esbo centrum planeras ett nytt affärsbygge som kommer att inrymma hypermarkert och antagligen Citymarket eftersom Kesko har köpt aktiemajoriteten av Esbotorgs affärshus. Nya bostadshus kommer också att byggas. Ändringen av stadspla-

tytys on jo vuodesta 2006 järjestänyt tapahtumaa joka myös tänä vuonna alkaa perinteiseen tapaan Espoon Lucian esityksellä. Tapaamisiin polulla!

Uuden vuoden jälkeen huomaamme taas pian, ettei joulukuusi ole enää edukseen jo senkin takia, että aurinko rupeaa taas paistamaan. Menemme valoa kohti, aivan kuten lehden kansikuvassakin. Kuva on otettu tämän vuoden tammi-kuussa.

Toivotan sinulle rentouttavaa joulun aikaa ja kaikkea hyvää uudelle vuodelle!

Ann-Christin Lintula
puheenjohtaja

nen framskrider och byggandet börjar så fort planen har godkänts och färdigt borde det bli under 2028. HOK-Elanto utreder utvidgningsmöjligheter invid S-Market på tomten som ägs av staden. Tidtabellen för det projektet är fast vi hur planeringen framskrider.

Det som stör oss invånare allra mest är vårt halvfärdiga centrum. Det har rivits stora hus och sen står området där och gapar tomt. Som det ser ut med tidtabellen kommer vi i allra bästa fall att ha det lite trevligare och finare i Esbo centrum vid utgången av detta årtionde.

Jag önskar alla välkomna till tomtestigen i Furubacka söndag 15.12 kl. 16-18.00. Be vänner, grannar och släktingar komma med, vi ses!

Fridfull Jul och Gott Nytt År!

Ann-Christin Lintula
ordförande

KAUPUNGINJOHTAJA JUKKA MÄKELÄN KAHVITILAISSUUS

Espoon Kaupunginosayhdistysten Liiton jäsenyhdistysten edustajia oli kutsuttu Gumböleen kaupunginjohtaja Jukka Mäkelän läksiäiskahveille 7.11. Tilaisuus oli lämminhenkinen. Eläkkeelle siirtyvä Gumbölen isäntä kertoi värikkäästi Gumbölen kartanon historiasta ja omasta 14 vuotta kestäneestä kaupunginjohtajakaudestaan. Tilaisuudessa Jukka Mäkelälle luovutettiin laatuaan ensimmäinen EKYL:n hallituksen myöntämä "Eriytyiskummi" arvonimi. Arvonimeen kuuluu kunniakirja ja numeroitu viinilusikka ns. apostolilusikka, EKYL erityiskummilusikka nro 1 kiitoksena espoolaisen kaupunginosa- ja omakotiyhdistystoiminnan merkittävästä ja pitkäaikaisesta tukemisesta. Tilaisuuteen osallistui 35 eri yhdistyksen edustajaa.

Iso kiitos kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä 14 vuotta kestäneestä tuloksellisesta ja hyvin sujuneesta yhteistyöstä asukkaiden ja yhdistysten hyväksi.

Kaupunginosayhdistysten edustajia läksiäiskahveilla. Kuvan otti Mikko Perkko.

Valokuvassa Jukka Mäkelä ja Ekylin puheenjohtaja Mikko Perkko. Kuva: Juhana Päivärinta.

KAUPUNKIRATA-HANKE

Espoon kaupunkirata -hankkeen nyt käynnissä olevista alueurakoista AU3 eli alueurakka Koivuhoivin ja Espoon keskuksen asemien välillä sekä louhintaurakka sijoittuvat Keski-Espoon alueelle. Merkittävimmät loppuvuoden työt Tuomarila-Espoon keskus välillä:

- Kamreerintien ja Kaupunginkallion alueella kunnallistekniikan rakentaminen, vanhan rata-alueen tukimuurin purku ja uuden rakentaminen sekä tulevan raideparin valmistelevat työt. Satunnaisesti louhintaa on tiedossa sitä mukaa, kun kallio tulee kaivuutöissä vastaan.

- Suvelan kohdalle, juuri ennen Kirkkokatua, radan välittömään läheisyyteen on rakenteilla asetinlaitetarakenus, joka liittyy muun muassa radan turvalaitteiden ohjaamiseen ja hallintaan.

- Tuomarilassa tulevan rata- ja baanasiljan tukimuurin paaluttaminen, vesihuollon rakentaminen, pontitustyöt

- Meluavia töitä (louhinta, paalutus ja pontitus) voidaan tehdä arkisin 7–18. Mahdollinen iskuvasarointi arkisin 8–18. Hiljaisempia töitä voidaan tehdä myös näiden aikojen ulkopuolella.

Joissain tapauksissa työvaiheiden eteneminen tarkentuu vasta töitä tehdessä. Esimerkiksi louhinnoissa kallion pinnan korkeutta on tutkittu lukuisin pohjatutkimuksin, mutta tutkimuspisteiden välillä kulkeva kallionpinta ja louhintatarve selviävät lopullisesti vasta kaivuun yhteydessä, joten lopullinen työmäärä selviää vain tekemällä.

Espoon kaupunkirata -hanke on ollut pitkään suunnitteilla ja hankkeen yleis-

suunnitelma tehtiin vuosina 2002–2011. Tämän jälkeen hankkeelle on tehty ratasuunnitelma (2012–2014) sekä rakentamissuunnitelma (2021–2023). Nyt käynnissä oleva rakentamisvaihe kestää vuoteen 2028 asti.

Hankkeen läntisimmän alueurakan (Kauklahti, AU4) hankinnan käynnistämiseen on valmius tämän vuoden aikana, mutta varsinaiset rakentamistyöt käynnistyvät aikaisintaan keväällä. Todellinen hankinnan ja rakentamistöiden aikataulu varmistuu vasta, kun rahoituksen käytettävyyteen asetetut reunaehdot ovat poistuneet.

Hankkeen kustannusarvio on edelleen myönnetyn rahoituksen puitteissa eli 330 milj.euroa.

Tommi Rosenvall,
projektipäällikkö, Väylävirasto.
Valokuvat: Väylävirasto

Tunnelityömaa kuvattuna Kauklahten suunnasta.

ESPOON NIMIEN TARINOITA - FURUBACKA

Kaupunginkallion kaupunginosa on saanut nimensä Furubacka-nimisestä huvilapalstasta. Se lohkottiin Morbyn kylän Teirin tilasta vuonna 1911. Tämä 0,6 hehtaarin kokoinen palsta sijaitsi nykyisessä Kiltakuja 1:ssä ja osin myös Kiltakuja 5:ssä. Näin ollen Furubackan huvilapalstan paikka on nykyisen Furubackan osa-alueen ulkopuolella Kiltakallion puolella.

Nimeen sisältyvät ruotsin sanat fura (murteessa ja yhdyssanan tai nimen alussa furu), suom. 'honka', ja backe (murteessa ja nimenosana backa), suom. 'mäki'. Huvilapalsta sijaitsi hongik-

koisen mäen rinteessä. Furubackaa alettiin käyttää myös alueen nimenä, kun huvilan lähistölle syntyi lisää huvila- ja omakotiasutusta.

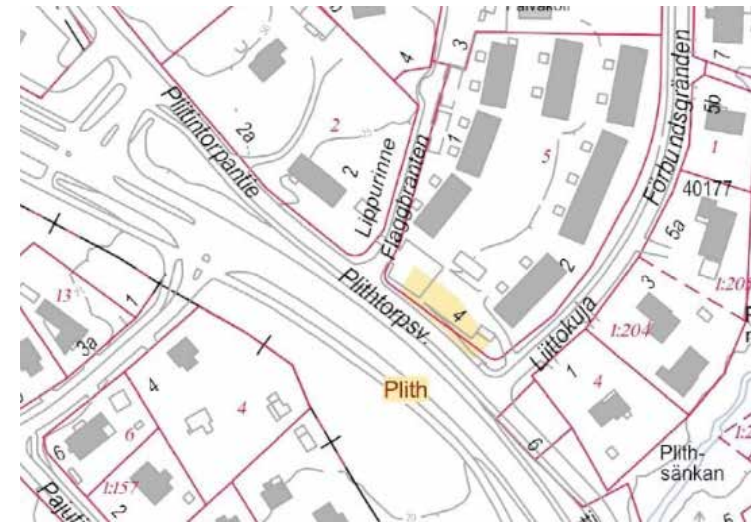
Ruotsinkielinen alueen nimi on ollut myös suomenkielisten käytössä, joten suomenkielistä vastinetta nimelle ei ole muodostettu. Furubackasta löytyy tosin puisto nimeltä Honkamäenpuisto – Furubackaparken. Puiston nimi on vahvistettu asemakaavassa vuonna 1990.

Espoon kaupunginosien nimiehdotuksissa 9.12.75 on nimi Kaupunginkallio – Stadsberget, joka vahvistettiin ja otettiin viralliseen käyttöön.

Pliitintorpantie – Pliithorpsvägen

Espoonväylän itäpuolella on Pliitintorpantie. Selvitimme mistä tämä nimi on syntynyt. Alueella on ollut Pliith-niminen torppa. Paikka on tänä päivänä Liittokuja 2 tai Pliitintorpantie 4. Nykyinen Pliitintorpantie oli aikaisemmin maantie Finnoon ja Espoon keskuksen välillä. Tie kulki siis Alfa-kaupan eli nykyisen Villiviinitalon itäpuolella.

Fakta: nimistötutkija Sami Suviranta, Espoon kaupunki, Rolf Lundsten, Gunnar Ramstedt

Rolf Lundstenin kotona on taulu Pliithin talosta. Talo on rakennettu 1890-luvun lopulla tai 1900-luvun alussa. Karl Gustaf Plit (1859-1922) oli puuseppä, poliisi ja talollinen. Hänen vaimonsa oli Hulda Teresia (1869-1954) ja heillä oli kuusi lasta. Lapsista Otmar William (k.1985) ja hänen vaimonsa Aino Elisabet (k.1985) jatkoivat talonpitoa. Taulussa on Aino tyttärensä Berta Ragnhildin kanssa ja taulu on 1940-luvulta.

ESPOON SÄÄSTÖPANKKI – ESBO SPARBANK

Säästöpankit olivat pankkitoiminnan edelläkävijöitä Suomessa. Maamme ensimmäinen säästöpankki perustettiin Turkuun vuonna 1822. Espoossa pankin perustajana oli Espoon kuntakokous eikä yksityinen taho kuten yleensä. Kuntakokous valitsi konttorihoidajan, joka useasti hoiti tehtävää kotonaan, minne oli sisustettu toimintaan tarvittavat tilat. Espoon Säästöpankin toiminta alkoi 14.9.1875 kun taloudenhoitaja Charlotta Ekström pankin ensimmäisenä asiakkaana talletti 600 mk säästötilille. Tämä uutuus ei saanut mitään ryntäystä aikaiseksi ensimmäisten vuosikymmenten aikana. Suurin syy siihen oli varmasti köyhyys, oli elettävä kädestä suuhun. Vanhoista pöytäkirjoista voi lukea, että vuosituhanen vaihteeseen asti lähinnä hyrryläiset, piit ja rengit tallettivat ra-

haa, kun taas talonpojat, maalaistalon pitäjät ja ratsutilalliset olivat lainansaajina. Eikä pankki ollut myöskään mikään palvelulaitos. Konttori oli auki kuukauden ensimmäisenä päivänä klo 10–13.00, eli kolme tuntia kuukaudessa.

Vuonna 1935 pankki osti Espoon keskuksesta oman talon. Villa Karlshem saneerattiin pankin käyttöön ja siitä tuli merkittävä rakennus Espoon keskuksen rakennuskokonaisuuteen. Se sijaitsi Kannusillanmäen kupeessa suunnilleen missä nyt on Kannusillan pysäköintitalo. Uudessa talossa aloitti uusi johtaja Astrid Lindström, jonka työrupeama kesti 44 vuotta. Pankki sijaitsi tässä talossa sen 100-vuotisjuhliin asti vuoteen 1975 ja muutti sieltä uuteen virastotaloon. Vuonna 1979 Espoon Säästöpankki sulautui Helsingin Sääs-

töpankkiin, eli tämän päivän Aktiaan. Balder Weckströmillä oli leipomo Säästöpankin talon takapuolella, ja siinä on sijainut myös Karin Mattssonin kahvila. Hammaslääkäri Nyman vuokrasi säästöpankilta huoneen vastaanottoaan varten. Talon kivijalassa toimi Härus'n lihakauppa (1944-1963), joka suljettiin Sigurd Häruksen kuoltua 63 vuoden ikäisenä. Vuonna 1965 avattiin Ekin kukkakauppa ja myöhemmin siinä toimi pieni vaatekauppa.

Bembölen Säästötupa

Bembölen Kahvituvan mäellä oli Helsingin Säästöpankin Säästötupa. Se oli pieni enimmillään kahden pankkivirkailijan konttori. Sen toiminta-aika oli vuosina 1966-1988. Konttoria ryöstettiin 1966 tai 1967 ja saaliiksi tuli 60 000 mk. Muunnettuna tähän päivän arvoon eu-

roissa summa on huomattava 118 521. Bemböle oli vilkas liikenteellinen solmu-kohta 1960-luvulla, Kehä III rakennettiin v. 1964, oli mm. kahvitupa, huoltoasema, Varubodenin kauppa, taksiasema, koulu ja tietenkin asukkaita ja nämä kaikki tarvitsivat pankkia. Ensimmäinen kesätyöpaikkani oli Varubodenin elintarvikekauppa 1970-luvun alussa. Olin kesätyössä kaupassa kolmena kesänä ja viihdyin siellä erinomaisesti. Myymälänhoitaja pyysi minua viemään kaupan kassan, muistaakseni kerran viikossa tähän pankkikonttoriin. Siihen aikaan myyjillä oli valkoinen puuvillainen työtakki, työnsin rahat takin taskuun, luultavasti jonkun kuitin tai erittelyn kanssa ja kävelin pankkikonttoriin. Muistan kylä, että olin vähän ihmeissäni, että hän laittoi minut asialle, mutta en osannut pelätä. Pikkuisen tuntui hurjalta ja näin

Keskellä Bellin päärakennus, nykyisin Bembölen kahvitupa. Vasemmalla mansardikattoinen sauna, myöhemmin Säästöpankki. 1910

jälkeenpäin ajateltuna joku olisi voinut seurata toistuvaa kuviota.

Pienen talon paikalla oli aikaisemmin mansarikattoinen saunarakennus kuten kuvasta näkyy. Toisessa kerroksessa oli asunto. Talossa toimii tänä päivänä kampaamo Tukka-Pihla vuodesta 2011. Lähteet: Espoon Kaupunginmuseo, Kivikauden kylästä kaupunkikeskukseksi (Keski-Espoo seura)

Ann-Christin Lintula

Esbo Sparbank

Sparbankerna var föregångare inom bankbranschen i Finland. Landets första sparbank grundades i Åbo år 1822. Bankens grundare i Esbo var kommunalstämman och inte en privat aktör som vanligen. Kommunalstämman valde kontorsföreståndaren som vanligen

skötte uppdraget i sitt hem där man hade möblerat ändamålsenligt för verksamheten.

Bankens verksamhet inleddes 14.9.1875 då hushållerskan Charlotta Ekström som bankens första kund öppnade sitt sparkonto med 600 mark. Någon rusning blev det inte till denna "nymodighet" de första decennierna. Den främsta orsaken var säkert fattigdomen, man var tvungen att leva ur hand till mun. Ur gamla protokoll kan man läsa att det fram till sekelskiftet mest var pigor och drängar som gjorde insättningar, medan bönder, jordbrukare och rusthållare skymtas bland låntagarna. Någon serviceinrättning var banken inte heller. Banken var öppen första helgfria dagen i månaden från 10.00-13.00, alltså tre timmar per månad.

Halmeen talossa Kauklahdessa oli myös Espoon Säästöpankin konttori.

I början hade banken inget eget kontor utan verkade i olika hus i kyrkbyn. År 1935 köpte banken Villa Karlshem där banken fanns fram till 100-års jubiléet 1975. I det nya huset började som ny direktör Astrid Lindström som jobbade i banken i 44 år. Huset fanns ungefär där Kannbrobackens parkeringshall finns i dag. År 1975 flyttade banken till det nya ämbetshuset i Esbo centrum och fusionerades senare med Helsingfors Sparbank, dagens Aktia.

I sparbankshuset hade Balder Weckström ett bageri på baksidan och där har också funnits Karin Mattssons café. Tandläkare Nyman hyrde ett rum för sin mottagning. I husets stenfot fungerade Härus köttaffär 1944-1963 ända till Si-

gurd Härus dog som 63 åring. År 1965 öppnades Eks blomsterhandel som också flyttade först till Varubodens hus och senare till Esbo ämbetshus¹. Efter blomsterhandeln verkade där en liten beklädnadsbutik.

Sparstugan i Bemböle

Invid Bemböle Kaffestuga fanns Helsingfors Sparbanks Sparstuga. Det var ett litet tvåmannakontor som var verksam under åren 1966–1988. Kontoret rånades 1966 eller 1967 och bytet var 60 000 mk. Omvandlat till dagens värde i euro var summan ansevärd 118 521.

Bemböle var en livlig trafikmässig knutpunkt på 1960-talet. Ring III byggdes 1964 och i närheten fanns bl.a. kaffes-

Helsingin Säästöpankin Säästötupa Bembölessä jossa nykyään kampaamo (kuva B.Juslin)

tugan, servicestation, Varubodens butik, taxistation, skola och naturligtvis invånare och de behövde alla en bank. Mitt första sommarjobb var Varubodens livsmedelsbutik i början på 1970-talet. Jag jobbade där tre somrar och trivdes mycket bra. Butiksföreståndaren bad mig föra butikskassan till banken, vad jag kan minnas en gång per vecka. På den tiden hade man vita arbetsrockar i bomull och jag stoppade pengarna i rockfickan tillsammans med ett kvitto eller uträkning och promenerade till bankkontoret. Jag kommer nog ihåg att jag var lite

fundersam att hon vågade skicka mig i väg men inte var jag orolig. Så här efteråt känns det lite konstigt för någon hade ju kunnat följa med ett mönster som upprepade sig.

På samma plats fanns tidigare en bastubyggnad med mansardtak såsom du kan se av fotot intill. Det fanns dessutom en bostad i övre våningen. I dag finns en frisersalong Tukka-Pihla sedan 2011 i huset.

Teksti: Ann-Christin Lintula

Kuvat: Espoon kaupunginmuseo

VAIHTO-OPPILAANA ESPOOSSA

Belgialainen 16-vuotias Noa Peeters, on kaukana kotoaan. Antwerpenin esikouppunkialue vaihtui puoleksi vuodeksi Espooseen ja Kaupunginkallioon. Noa pitää matkustamisesta ja halusi kokeilla asumista toisessa maassa ennen viimeisen lukiovuoden päättymistä.

AFS-järjestö tarjosi vaihto-oppilasmahdollisuuksia eri maissa hyvin koulussa menestyneille oppilaille, joiden oma koulu suhtautuu myönteisesti vaihtoon. Noan vaihtomaaksi valikoitui Suomi, koska Noa oli kuullut Suomen hyvätaoisista kouluista, kauniista luonnosta ja onnellisista suomalaisista. Mukava isäntäperhe löytyi Espoosta ja Espoon yhteislyseon lukio tarjosi mahdollisuutta opiskella aineita, jotka Noan belgialainen koulukin voisi hyväksyä opintosuoritukseksi.

Elokuussa Kaupunginkallion isäntäperhe sai sitten odottamansa uuden perheenjäsenen. Noa pääsi heti mukaan

perheen arkeen ja jo parin viikon kuluttua Kaupunginkallio tuntui kodilta. Vaihtokodissa luonto on lähellä, sillä metsä alkaa talon takaa. Isäntäperhe vei Noan tutustumaan Helsinkiin jo ensimmäisenä viikonloppuna ja ensimmäisten kausien aikana perhe on käynyt jo monilla reissuilla. Isäntäperheen retkien lisäksi Noa on osallistunut yhdessä toisten vaihto-oppilaiden kanssa AFS:n retkiin ja tapahtumiin.

Koulu on sujunut hyvin; kielistä kiinnostunut Noa on opiskellut englantia, ranskaa, espanjaa, saksaa ja uutena kielenä suomea. Matematiikan, kuvaamataidon, urheilun ja musiikin opiskelu on myös onnistunut ilman suomen kielen osaamista. Yksi koulun isoista yllätyksistä on ollut ilmainen kouluruokailu. Belgiassa kouluun pitää viedä omat eväät ja perheet syövät lämpimän, kolmen ruokalajin aterian vasta illalla. Välitunnit ilahduttavat myös. Noan Belgian koulussa

tauko koittaa useimmiten vasta kolmen tunnin opiskelurupeaman jälkeen.

Suomessa opettajaa kutsutaan etunimellä, Belgiassa opettajaa teititellään ja puhutellaan sukunimellä. Suomessa oppilaat käyttävät oppitunteja syömiseen, juomiseen, musiikin kuunteluun ja kännykän selailuun. Belgiassa opettajia kunnioidetaan enemmän ja tunnit käytetään opiskeluun.

Noa on löytänyt itselleen myös uuden harrastuksen. Noa oli luistellut jonkin verran jo kotimaassa. Espoossa Kiekkoespoon ringetteharrjoituksissa Noa oppi luistelemaan myös takaperin ja pääsi pelaamaan joukkueessa.

Suomalaiset tuntuvat Noasta ujoilta, mutta ystävällisistä. Noa huomasi pian, että paras tapa tutustua uusiin ihmisiin, on rohkaistua ja mennä itse juttusille. Noa miettii, huomaavatko Belgian ystävät ja opettajat muutoksen rohkeudessa,

kun hän tammikuussa palaa kotiin.

Ennen tammikuun kotiinpaluuta Noa odottaa suomalaisen joulun ja kunnan lumisen pakkastalven kokemusta. Mikäli Espoossa ei olisi lunta, Noa pääsee joka tapauksessa joulukuussa Lapin retkelle vaihto-oppilasryhmän kanssa. Matkaohjelmassa on joulupukin tapaaminen, jäisessä meressä kellumista, poroajelu ja monta muuta lumista aktiviteettia.

Noan tuumii, että vaihtoon lähtö ei kaduta, vaikka kotiympäristöön verrattuna onkin joutunut haastamaan itseään useammin. Noalla on hyviä neuvoja muille vaihto-oppilasaikaa harkitseville:

Just do it! Älä mieli turhia!

Anna uusien asioiden tapahtua!

Sano aina kyllä, vaikka et aina tietäisikään, mitä on odotettavissa.

Teksti: Merja Mäkelä

Kuvat: Kari Mäkelä, Noa Peeters

ESPOON KULTTUURIYMPÄRISTÖT KASVUN PURISTUKSESSA

Espoon kasvu jatkuu

Espoo on yksi Suomen nopeimmin kasvavista kaupungeista. Yleiskaavan 2060 luonnos perustuu arvioon voimakkaana jatkuvasta kasvusta, jonka mukaan väkimäärä kasvaisi 200 000 asukkaalla vuoteen 2060 mennessä. Syyskuussa julkaisutu pitkä väestöennuste arvioi, että viime vuosien maahanmuutosta johtuva nopea kasvu jatkuu, jolloin vuonna 2060 asukkaita olisi jopa 556 000.

Kaupungin kasvu edellyttää nykyisten kaupunkikeskusten ja asuinalueiden tiivistämistä sekä uusien alueiden varoamista asuntorakentamiseen. Yleiskaavan 2060 luonnoksessa ehdotetaan lukuisia uusia raideliikenneyhteyksiä, jotka monin paikoin kulkevat arvokkaiden luontokohteiden ja perinnemaisemien läheisyydessä. Perinteiset kulttuuriympäristöt ovat siten paineen alla kaupungin kasvaessa.

Espoo on rakentunut vuosisatojen aikana, ja kulttuuriympäristöt ovat olennainen osa kaupunkikuvaa. Kartanot, vanhat rakennukset, perinteiset kyläalueet, lähiöt ja perinnemaisemat kertovat Espoon kehityksestä maaseutuyhteisöstä nykyiseksi kaupunkikeskusten verkostoksi. Kaupungin kasvu tuo kuitenkin haasteita näiden kulttuuriarvojen säilyttämiselle.

Yleiskaava 2060 ja kulttuuriympäristöt

Espoon yleiskaavan 2060 luonnoksessa kulttuuriympäristöjen suojeluun on kiin-

nitetty huomiota osana kaupungin strategista suunnittelua. Tavoitteena on säilyttää historialliset paikat ja viheralueet, jotka ovat keskeisiä kaupungin identiteetin ja ekologisen kestävyuden kannalta.

Yleiskaavaluonnoksessa valtakunnallisesti merkittävän rakennetun kulttuuriympäristön alueet (RKY) ja maakunnallisesti merkittävän kulttuuriympäristön alueet on osoitettu Arvokkaan kulttuuriympäristön merkinnällä. Kaavaselostuksessa todetaan, että paikallisesti merkittävien kulttuuriympäristöjen selvitystyö on kesken, ja niiden osalta kaavaratkaisua tarkennetaan kaavaehdotusvaiheessa. Yhteistyö paikallisten asukasyhdistysten ja muiden toimijoiden kanssa on tärkeää, jotta kulttuuriympäristöjen tarkastelussa eri näkökulmat tulevat huomioituksi.

Espoon kulttuuriympäristöjen suojelu on samalla sijoitus tulevaisuuteen – ne houkuttelevat matkailijoita, tukevat paikallisia yrityksiä ja tekevät kaupungista elävän ja omaleimaisen. Espoo voi olla kestävä kehityksen edelläkävijä, jossa perinteiset ja uudet alueet kukoistavat rinnakkain. Kaupungin historia ja sen kulttuuriympäristöt eivät ole vain menneisyyttä; ne ovat osa tulevaisuutta ja perintöä tuleville sukupolville.

Keski-Espoon merkittävät kulttuuriympäristökohteet

Espoon merkittävät kulttuuriympäristöt koostuvat valtakunnallisesti, maa-

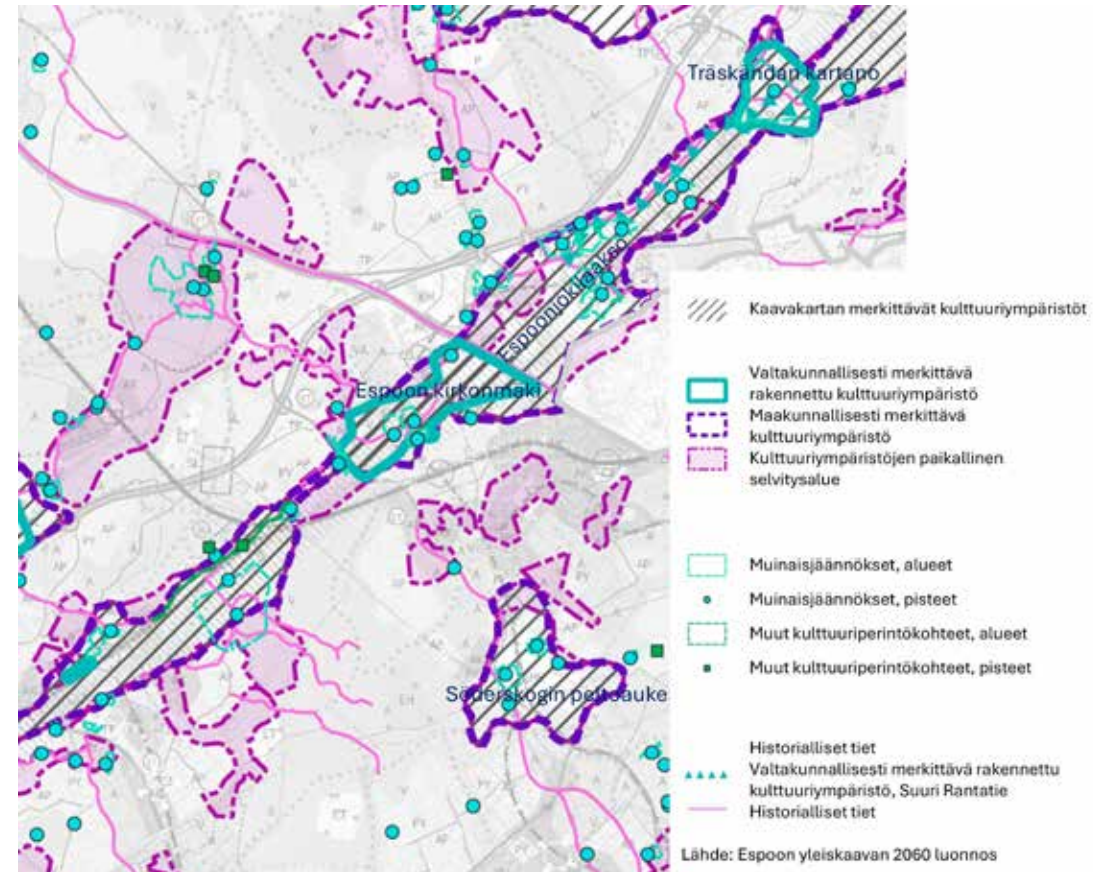
kunnallisesti ja paikallisesti merkittävistä alueista. Keski-Espoossa ja lähiseuduilla on monia merkittäviä kohteita, joiden läheisyydessä kaupunkiympäristön kehittämiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota. Näitä ovat muun muassa Espoonjokilaakso, Espoon tuomiokirkon ympäristö, Träskändan kartanoalue, Söderskogin peltoaukea sekä monet kartanot ja maatilat.

Yleiskaavaluonnoksessa maisemallisesti merkittävä Espoonjokilaakso on merkitty omalla kehittämisperiaatemerkinällä ja Espoon tuomiokirkon kulttuurihisto-

riallinen ympäristö on otettu huomioon paikallisena identiteettitekijänä. Kaavaratkaisu ohjaa tuomaan esiin kirkon ja jokimaiseman vetovoimatekijöinä alueen kehittämisessä.

Yleiskaavaluonnoksen karttaliitteestä ilmenee, että Keski-Espoossa on lukuisia paikallisesti merkittäviä kulttuuriympäristöjä, joiden tarkempi selvitystyö jatkuu kaavan ehdotusvaiheessa seuraavien kahden vuoden aikana.

On tärkeää, että kaupunki jatkaa vuoropuhelua asukkaiden kanssa asukastilaisuuksissa ja palautekyselyjen kautta.

Näin kulttuuriympäristöjä koskevat päätökset heijastavat yhteisön arvoja ja tarpeita, ja voidaan löytää ratkaisuja, jotka mahdollistavat sekä kestäväen kasvun että kulttuuriperinnön säilymisen.

KOIRAJENGI KOOLLA

Tassut vilisevät ja hännät heiluvat, kun koirajengi on koolla. Koolla tai rodulla ei ole väliä, kunhan yhteisymmärrys löytyy. Bami, Molly, Luka ja Freya viihtyvät yhdessä, vaikka osa joukosta painaa yli 60 kiloa ja toiset taas 50 kiloa vähemmän. Kova vauhti ja pieni painiminen kuuluu tapaamishjelmaan ja yhteisiin lenkkeihin. Joskus satunnaiset nelijalkaiset vierailijatkin otetaan mukaan juoksemisen riemuihin. Metsä tarjoaa myös paljon mahdollisuuksia pulahduksiin vedenvaltaamissa kuopissa ja savikyppyjä niitä kaipaaville.

Myös narunjatkeet, emännät ja isännät, pääsevät mukaan lenkeille. He saavat huolehtia käytännön järjestelyistä: yhteisestä Whatsapp-ryhmästä ja mahdollisista eväistä. Vettä tarvitaan kaiken kuntoilun lomassa, vettä ja koirannameja. Miten onkaan, että toisten namit maistuvat aina omia paremmilta.

Hyväkuntoinen ryhmä kiertää pitkiä lenkkejä lähimetsissä ja pelloilla. Lenkkeilyn lomassa emännät keräävät sieniä. Jos omaan pakastimeen ei enää mahdu, voi ilahduttaa muita metsän tultiäisillä.

Joskus koirajengi ulkoilee myös aidatulla pihamaal-

Espoon kulttuuriympäristöt on valittu Espoon perinneseuran vuoden 2025 teemaksi.

Esko Uotila
Espoon perinneseura

la. Silloin saattaa koirankekien lisäksi tarjolla olla kahvia ja ihmisten herkkuja. Jos koirajengin nelijalkaiset jäsenet saivat päättää, joka päivä olisi koirajengin kokoontumispäivä.

Teksti ja kuvat: Merja Mäkelä

KOTI KAUPUNGINKALLIOSSA, OSA 7

Koti Kaupunginkalliossa -sarjassa tutustumme tällä kertaa Erkki Hautalaan, joka on opettanut pieniä ja vähän isompiakin espoolaisia luokanopettajana ja aineenopettajana jo yli kahdenkymmenen vuoden ajan. Yhä edelleen työ tuntuu Erkistä mieluisalta ja hän hyppää iloisena pyöränsä selkään aamuvuorin päästäkseen työpaikalleen Kalajärven koululle. Koulumaailman uutisia seuranneet saattavat ihmetellä, miten opettaja pysyy innostuneena vuodesta toiseen.

Erkki seurasi kolmen opettajasiskon jälkeä ja lähti heti armeijan jälkeen opiskelemaan Opettajankoulutuslaitokseen. Ammatti ja varsinkin opiskeluelämä vaikuttivat siskojen kertomana mielenkiintoiselta, vaikka vaihtoehtoja oli muitakin. Vanhemmat toivoivat Nivalan kotitilalle jatkajaa ja monivuotinen musiikkiharrastus houkutti myös.

Opettajaopinnot jäivät tauolle, kun pausuun soitto vei muutamaksi vuodeksi mennessään. Erkki suoritti maisterinopinnot Sibelius-Akatemiassa ja kokeili myös uraa ammattimuusikkona Helsingin Kaupunginorkesterissa. Orkesterivuosien jälkeen opettajan opinnot jatkuivat taas ja työ luokanopettajana alkoi vuonna 1996.

Luokanopettaja ratkoo pienten koululaisten kanssa monenlaisia tilanteita päivän mittaan. Opettajan taitojen lisäksi tarvitaan välillä myös papin ja poliisin kykyjä. Joskus Erkki on opettanut samaa luokkaa ekaluokkalaisista kuudennelle luokalle. Opettaja on varmasti monen koululaisen elämän tärkeimpiä henkilöitä. Erkki on halunnut olla oikeudenmu-

kainen ja ennakoitava, niin että koululainen voi luottaa siihen, että samasta asiasta seuraa samanlainen kohtelu.

Suurin osa lapsista voi hyvin, mutta joidenkin kohdalla murheet tuntuvat kasahtuvan. Vuosien mittaan Erkki on huomannut, että opettaja voi vaikuttaa vain osaan lasten asioista, osa on jätettävä muille asiantuntijoille tai vanhemmille. Joskus opettajan työ palkitaan vasta vuosien päästä, kun entiset oppilaat tulevat kertomaan kuulumisia ja ylpeänä jakamaan onnistumisia.

Työn ohessa Erkki hankki myös historian opettajan pätevyuden ja näin työstä tuli vielä monipuolisempaa, kun osa päivistä kului aineenopettajan tehtävissä. Yksi Erkin mielenkiintoisia monivuotisia projekteja oli Robotiikan ja ohjelmoin-

nin opettaminen. Erkki oppilaineen osallistui robotiikkatapahtumiin ja esitteli Helsingin Yliopiston Innokas-verkoston toimintaa ja robotiikan alkeita koulun ulkopuolellakin.

Muutama vuosi sitten Erkki lähti itsekin taas kokopäiväiseksi oppilaaksi, tällä kertaa Raumalle erikoistumaan käsityön opettajaksi. Teknisen käsityön tehtävät olivat jo luokanopettajavuosilta tuttuja, mutta nyt pitikin opetella myös lankateknologiaa, ompelua, sukan neulontaa ja paljon muuta uutta. Oppilaan asemaan asettautuminen oli hyödyllistä: miltä tuntuu, kun on ihan pihalla ja uuden opettelu alkaa alkeista. Pelkällä ketjusilmukan osaamisella ei pärjännyt, mutta opintojen päätteeksi sukien neulominenkin sujui.

Hyötyliikunta on auttanut työssäjaksamisessa. Vanttilan koulun opettajana Erkki nähtiin talviaamuisin sukset olalla Kaupunginkallion kaduilla kirmaamassa kohti ulkoiluraitin latuja. Kotiovelta koulun ovelle pääsi hiihtäen puolessa tunnissa. Hiihtokauden päätyttyä kulkuvälineenä on ollut pyörä. Nykyiseen työpaikkaan Kalajärvelle on lähes 20 kilometriä, joten työpäivä alkaa ja päättyy reippaalla liikunnalla. Hyötyliikuntaa on tarjolla myös kotitalossa Nivalassa. Koulujen loma-aikoina Erkki hypää traktorin rattiin ja auttaa talon pihatöissä.

Myös musiikki auttaa työstä palautumisessa. Erkki soittaa pasuunalla kotona päivittäin ja viikoittain

Kirkkonummen Kamariorkesterissa. Yksi korona-ajan harmeista oli yhdessä soittamisen puute. Kun koronarajoitukset viimein päättyivät, orkesterin yhteinen soitto tuntui todelliselta juhla.

Erkistä perheineen tuli kaupunginkalliolainen lähes 20 vuotta sitten, kun Sunan rivitaloasunto alkoi tuntua kasvavalle perheelle pieneltä. Perheen sunnuntaiohjelmaan kuului tontti-ilmoitusten luku ja tutustumisetket erilaisille myytävälle tonteille. Pitkää miettimistä ei tarvittu, kun Kaupunginkallion rinte-tontti tuli myyntiin ja niin arkkitehdin suunnitteleman kivitalon rakennustyö alkoi. Erkki otti vuorotteluvapaata toimia-akseen rakennustyömaan logistiikka- ja siivousvastaavana ja apumiehenä.

Kaupunginkalliossa yhdistyy rauhallisuus ja palvelujen läheisyys. Kotiovelta metsään on vain muutama metri. Erkki kehuu naapureiden hyvää yhteishenkeä. Kun joku työkone, vaikka sirkkelisaha, pärähtää käyntiin, hyväntahtoisia apumiehiä ja katsojia ilmaantuu pian paikalle. Kylä parhaimmillaan! Päivääkään en vaihtaisi pois, sanoo Erkki.

Teksti: Merja Mäkelä

Kuvat: Erkki Hautala, Kari Mäkelä

PIENI PALA PIPARKAKKIJEN HISTORIAA

Olemme jälleen vastaanottamassa ihanaa joulunaikaa. Kaikki perinteiset joulun maut alkavat olla kielen päällä ja mieli suuntaa jo kovasti joululeipomiseen. Piparkakut kuuluvat varmasti lähes joka kodin perinneherkkuihin. Oletko kuullut piparkakujen historiasta? Näiden mausteisten pikkuleipien leivontahistoria ulottuu jopa 3000 vuoden taakse, jolloin niitä leivottiin Egyptissä hunajakakuina ja laitettiin matkamiesten evääksi hyvän säilyvyyden vuoksi. Vasta myöhemmin niihin alettiin lisäämään Kaukoidästä tulleita mausteita.

1300-luvulla piparkakujen leivonta levisi Eurooppaan ja Saksassa piparkakkuja valmistivat nunnat. Saksan Nurnbergin alueella oli runsaasti hunajaa ja siellä

Leipurin piparit

2,5 dl sokeria

½ dl siirappia

1 dl vettä

riipaus suolaa

150 g voita tai margariinia

n. 7 dl vehnä jauhoja

2 tl soodaa

3 tl kanelia

½ - 1 tl neilikkaa

½ - 1 tl inkivääriä

1. Kiehauta sokeri, siirappi ja vesi. Mausta ripauksella suolaa. Anna seoksen jäähtyä sen verran, että rasva siihen liittäytynä vielä kuitenkin pehmenee. Jäähdytä tämän jälkeen seos.

2. Sekoita jauhot, sooda ja mausteet keskenään ja lisää jäähtyneeseen seokseen. Leivo koekakku ja paista se 200 asteessa. Jauhoja voi vielä lisätä kun taikina on notkeaa. Älä kuitenkaan sekoita taikinaa liikaa, muuten se sitkistyy.

3. Anna taikinan jähmettyä jääkaapissa. Kauli taikina jauhotehdulla pöydällä mahdollisimman ohueksi levyksi. Ota muotilla piparkakkuja ja siirrä ne leivinpaperille.

4. Paista 200 asteessa koosta ja paksuudesta riippuen 5-10 min.

5. Nämä piparit sopivat kananmuna-allergiselle ja maito-allergiselle kun käytät maidotonta margariinia.

asui erityisiä piparkakkuleipureita jotka muokkasivat alkuperäistä hunajakakujen reseptiä mm. lisäämällä taikinaan rasvaa. Taiteilijat veistivät koristeellisia piparimuotteja ja niiden symboliikka kuvasi uskonnollisia vaiheita, kuninkaita, sotilaita, vaakunoita jne. Nykyään kaikkein tunnetuin muoto on sydän, luostareissa käytetty rakkauden symboli. Porsaat edustavat hyvinvointia ja enkelit hyvyttä.

Piparkakut olivat mausteisia ja tuohon aikaan niillä haluttiin edistää ruoansulatusta. Ne sisälsivät tuttuja mausteita jotka edelleen ovat ominaisia pipareille eli, kanelia, inkiväiriä ja neilikkaa, mutta myös mustapippuria, fenkolia ja anista. Erityisesti mustapippurin tiedetään tänäkin päivänä edistävän vatsan hyvinvointia. Piparkakku nimi tuleekin nimestä pippurikakku.

Keskiaikana ei sokeri ollut vielä tunnettua, joten taikina maustettiin hunajalla. Piparkakkua pidettiin pyhänä leipänä ja aluksi vain luostareilla oli valmistusoike-

us. Luostareiden kautta piparit levisivät myös pohjoismaihin ja Ruotsissa nunnat ovat leiponeet niitä 1400- luvulta saakka. Suomen ensimmäiset piparkakut tulivat Turkuun laivalastilla tynnyreissä vuonna 1685 Saksasta. Pipareita alettiin leipomaan myös Suomen luostareissa ja vaikka resepti oli tarkoin varjeltu salaisuus, levisi se herraskartanoiden keittiöihin ja sitä kautta yleiseen tietoon.

Vaikka pipareiden perusresepti on sama, löytyy siitä tänä päivänä monia erilaisia versioita. Yksi tunnetuin pipariresepti on Paraisten piparkakut vuodelta 1920. Tässä helppo lempireseptini, hiirenkorville leivotusta Kotilieden leivontakirjasta vuodelta 1987.

Teksti: Satu Malinen,
www.satumalinen.fi

Lähteet:

Martan matkassa

Annas Pepparkakor

Suuri leivontakirja - Kotilieden parhaat leivonnaiset

TALVILIKKUMISEN MAHDOLLISUUDET JA HAASTEET

Ilmassa tuntuu jo viileys, päivät lyhenevät, ja ensilumen odotus värittää ajatuksia – talvi on jälleen tulossa. Monelle talvi merkitsee muutosta ulkona liikkumiseen. Kylmien kelien saapuessa tiet alkavat liukastua, jolloin joudumme pohtimaan liikkumista toisella tavalla kuin esimerkiksi jäätöminä aikoina. Jokavuo-

tinen haaste, kaatumisen pelko, saattaa alkaa tuntua yhä todellisemmalta, mutta toisaalta talven raikas ilma ja kuniit maisemat houkuttelevat yhä ulkoilemaan. Lisäksi kaatumista vastaan voi suojautua monella eri tavalla.

Talvella liikkuminen vaatii hieman enemmän valmistautumista, mutta siitä voi

nauttia turvallisesti, kun ottaa muutamana tärkeän asian huomioon. Talviliikunnan monet terveysvaikutukset, oikeanlaiset jalkineet ja huolellinen varautuminen voivat auttaa tekemään talviliikunnasta paitsi turvallista, myös nauttinnollista ja hyvinvointia edistävää.

Liikkuminen raittiissa ilmassa parantaa hengityselinten ja verenkiertoelimestön terveyttä, vahvistaa lihaksia ja luustoa sekä edistää mielenterveyttä. Hengityksen kiihtyessä sydän joutuu pumppaamaan verta elimistöön nopeammin, jolloin keho saa enemmän happea. Hapettaen veren kiertäessä elimistössä mieli kirkastuu sekä energiatasot nousevat pimeydestä huolimatta. Talvella ulkoillessa saamme edes hieman luonnonvaloa, mikä on erityisen tärkeää vuoden pimeimpinä kuukausina, jolloin D-vitamiinin saanti on luonnostaan vähäistä. Talviliikunta tarjoaa myös erityisiä hyötyjä kehon tasapainolle ja koordinaatiolle. Liukkaalla alustalla kävely vaatii kehoalta tavallista enemmän tasapainotyötä, mikä haastaa mukavasti erityisesti keskivartalon lihaksia ja tasapainoa. Tämä voi vähentää kaatumisriskiä paitsi talvella, myös ympäri vuoden.

Kaatumisriskin pienentäminen lihaskunnolla ja tasapainoharjoittelulla

Lihaskunto ja kyky pitää tasapainoa yllä ovat keskeisiä tekijöitä kaatumisten ennaltaehkäisyssä, erityisesti ikääntyneillä. Lihaskunto, etenkin alaraajojen ja keskivartalon lihaksissa, auttavat kehon pitämässä vakaana sekä nämä tekijät auttavat asennon korjaamisessa, jos pieni horjahdus pääsee yllättämään. Kyky reagoida riittävän nopeasti voi olla ratkaise-

va tekijä kaatumisen estämisessä.

Moni meistä voi hyötyä talvea silmällä pitäen harjoittelusta, jossa painotetaan tasapainoa ja alaraajojen lihaskuntoa. Hyviä alaraajojen lihaskuntoon vaikuttavia harjoitteita ovat erilaiset kyykkyharjoitteet, kuten tuoilta ylösnousut, askelkyykyt tai vaikkapa selkä seinää vasten tehdyt kyykyt. Näitä harjoituksia voi tehdä myös kotona, ja lisävastukseksi voi tarvittaessa ottaa repullisen kirjoja.

Kaatumisen ehkäisyyn vaikuttavat tekijät

Vaikka talvella kaatumisen riskiä ei voida täysin poistaa, siihen voidaan vaikuttaa merkittävästi huolellisen varautumisen avulla:

Hyvät jalkineet ja liukuesteet: Pitävät talvikengät ja liukuesteet vähentävät liukastumisen riskiä.

Lihaskunnan huomioiminen: Riittävä lihaskunto vaikuttaa positiivisesti tasapainoon sekä lihakset toimivat luiden suojana kaatumisen tapahtuessa.

Tasapainoharjoittelu: Säännöllinen tasapainon harjoittaminen kehittää reaktiokykyä ja auttaa kehoa löytämään tasapainon nopeasti liukkaalla pinnalla.

Yhteenvetona, talviliikunta tarjoaa tärkeitä terveyshyötyjä, ja kaatumisriskiä voi vähentää varustautumalla oikein, vahvistamalla lihaskuntoa ja harjoittamalla tasapainoa. Näiden keinojen avulla ulkoilu talvella voi olla sekä turvallista että nauttinnollista, jolloin talvellakin voi nauttia ulkona liikkumisesta.

Veli-Pekka Mäkinen Fysioterapeutti
Auktorisoitu Personal Trainer (ATP)
Suomen Fysiovalmentajat Oy

KAAVOITUSKATSAUS

Espoon yleiskaava 2060

Yleiskaava 2060 on koko Espoon yleispiirteinen kaava, joka ohjaa yksityiskohdaisempaa alueellista asemakaavoitusta. Kaupunginhallitus hyväksyi 13.5.24 kokouksessaan yleiskaavaluonnoksen nähtäville koko kesäksi (3.6 – 3.9). Alkukesällä järjestettiin seitsemän alueellista asukastilaisuutta. Palautetta pystyi antamaan myös uudella karttaohjelmalla, jossa oli helppo merkitä kyseinen paikka. Yhdistyksemme mielipide koski monia asioita ja paikkoja, joten se jätettiin 'perinteisessä muodossa'.

Tietojemme mukaan mielipiteitä yleiskaavaan tuli kaikkiaan yli 1500, joten niidenkin käsittely vie aikansa. Ilmeisesti vastineita ei lähetetä jokaiselle erikseen vaan samaan asiaan annettuihin mielipiteisiin laaditaan 'yhteinen' vastine ja nämä liitetään lautakuntaan menevään kaavaehdotusaineistoon ilmeisesti vasta 2026.

Vireillä olevia asemakaavoja

Espontori – asemakaavamuutos

Maaliskuussa oli nähtävillä muutosehdotus, johon m.m yhdistyksemme jätti huomautuksen. Siinä kiinnitimme huomiota erityisesti liikenneasioihin. Silta-
katu on mielestämme alueen pääkatu itä-länsisuunnassa, mutta kaavaehdotuksessa se nähtiin liikekeskuksen sisäisenä 'keskikäytävänä'. Esitimme myös epäilyjä liikenteen sujuvuudesta laajemmaltikin, kun asukasmäärän ja liiketilo-

jen kasvun sekä myös bussiterminaalin takia liikenne lisääntyy. Tarkoitus on saada kaavamuutos eteenpäin vuoden 2025 alkupuolella.

Virastopiha ja Espoolaistentalo – asemakaava

Kaavan Osallistumis- ja arviointisuunnitelma (OAS) oli nähtävillä 13.11 – 13.12.2023. Kaava-ehdotuksen piti tulla nähtäville tänä vuonna, mutta ilmeisesti siirtyy ensi vuoden puolelle.

Kannunkulma - asemakaavamuutos

Kirkkojärventien ja Kannusillankadun kulmauksessa oleva pysäköintitalon tontti on tarkoitus säilyttää pysäköintikäytössä joko korvaamalla vanha rakennus uudella korkeintaan kuusi kerroksisella tai korjaamalla vanha. Ainakin Kirkkojärventien kulmaan sovitetaan katutasoon myös jonkinverran liiketilaa. Kannunkulman Osallistumis- ja arviointisuunnitelma on nähtävillä 18.11 – 2.12.2024, jolloin siihen voi jättää mielipiteen. Kaavaehdotus tulisi käsitteilyyn keväällä 2025. Myöhemmin on tarkoitus yhdistää Kannunkulman kaava suurempaan virastopihan kaavaan.

Kaupunginkallionrinne

Viimeisin versio alueen OAS:tä oli nähtävillä vuonna 2023. Tavoitteena on saada kaavaehdotus ensi vuonna esille. Tosin maallikosta tuntuu, että saattaisi olla parempi odottaa ratatöiden edistymistä, jolloin olisi helpompi hahmottaa minkälaisesta alueesta on kyse.

Kiltaveljenmäki

OAS oli nähtävillä keväällä 2024. Ehdotusvaiheeseen päästään ilmeisesti vasta 2026.

Teksti: Eeva Vainio

MUISTOJA KESÄLTÄ 2024

Yhdistyksen palkkaamana kesänuorena toimi 17-vuotias lukiolainen Liina kesäkuussa reilun kahden viikon ajan. Nuoren palkkaamiseen käytettiin hyväksi kaupungin nuorisopalveluiden espoolaisille nuorille tarjoamaa kesäseteliä, kuten yhdistyksemme oli toiminut jo kolmena aiempaa kesänä. Kesäsetelikäytännön tarkoituksena on edistää nuorten työllistymistä, mikä onkin kunnioitettava kädenojennus kaupungin taholta näinä aikoina, kun nuorten työllistyminen kesätöihin on muuten ollut haastavaa. Kaupunki maksoi kesäsetelin kautta nuoren palkkaamalle työnantajalle 300 euroa. Kesänuoren työpanos on ollut yhdistyksen jäsenille täysin ilmaista ja saamamme palaute kesien nuorista ja tehtävästä ainoastaan positiivista. Kaupunki oli muuttanut kesäseteliehtojaan aiempiin vuosiin nähden ja edellytti tänä vuonna nuorten työpanoksena vähintään 60 tehtyä työtuntia ja palkkana vähintään 500 euroa.

Liina, mitä jäi päällimmäisenä mieleesi viime kesän kesätöistä?

Sanoisin, että kiitollisuus auttamiltani ihmisiltä sekä hyvän mielen tunne, kun näin työni tuottavan tulosta.

Työrupeama alkoi heti koulujen loputtua seuraavana maanantaina. Mitä pidit tuosta ajankohdasta? Olisitko esimerkik-

si halunnut levätä hetken heti ensimmäisen lukiovuoden jälkeen ja aloittaa kesätöiden parissa ehkä vasta myöhemmin kesällä?

En koe, että minun olisi tarvinnut levätä koulun jälkeen kesällä ennen töiden alkua. Ajankohta oli juuri hyvä, koska työjakson jälkeen loppukesän sai lomailla.

Miten säät suosivat kesätöitä ja jouduitko varautumaan jotenkin säätilojen vaihtumiseen kesäkuussa?

Yleensä sää suosi hyvin, mutta sateisetkin päivät yllättivät välillä. Aurinkokin porotti siihen malliin, että ilman aurinkorasvaa ei olisi pärjännyt ehjin nahoin. Sateella sadetakki oli hyvä olla mukana.

Mitäs kaikkea pääsit töissäsi tekemään? Mikä tarjotuista tehtävistä oli mieluisinta sinulle?

Monessa kohteessa työhöni kuului ikkunanpesua sekä rikkaruohojen kitkemistä. Myös yleinen siivous, ruohonleikkaus sekä muut puutarhatyöt olivat pääasiassa tehtäviäni. Mieluisinta minulle oli ikkunoiden pesu, sillä siinä huomasin kehittyväni. Ikkunoita pestessä aika myös kului yllättävän nopeasti ja työ oli palkitsevaa, koska oman käden jäljen näki nopeasti.

Entäpä kohtasitko haastavia tehtäviä kesänuorenamme?

En sanoisi, että mikään tehtävä olisi ollut haastava, mutta jotkin itselle uudet asiat voivat olla olleet hieman jännittäviä, kuten itselle uusien laitteiden käyttäminen. Haluatko lähettää terveisiä yhdistykselle ja ehkä vinkkejä kesänuoritehtävän kehittämiseksi jatkossa?

Kiitos kaikille, jotka ottivat minut työskentelemään teidän koteihinne. Oli mukava tutustua ja rupertella kaikesta työn ohella. Vinkiksi voisin antaa tehtävien kehittämiseksi sen, että voisi olla hyvä idea, jos tehtävien määrä kohteissa pidettäisiin vain muutamassa. Jos eri työtehtävien määrä samassa kohteessa on suuri, se voi tuntua hieman kuormittavalta ja nuoresta tuntua siltä, että kaikkiin tehtäviin ei voi antaa täyttä panostusta.

Entäpä sitten mitä terveisiä haluat lähettää ensi kesän mahdolliselle yhdistyksemme kesänuorelle?

Työ voi olla aluksi jännittävän tuntuista, koska työskentelet muiden kodeissa ja pihilla, mutta kaikki ovat hyvin mukavia ihmisiä, joten jännittää ei tarvitse. Täytyy vain mennä avoimin mielin ja reippaasti paikalle ja jutella, koska se on paras tapa vapauttaa jännityksen tunnetta.

Näitä muistoja siis viime kesältä. Kohta vuosi taas vaihtuukin ja jo parin kuukauden päästä on aika alkaa pohtia ensi kesän järjestelyitä. Hyvää joulua ja mukavaa talven aikaa ennen sitä!

Teksti ja kuva Marja-Liisa Pahalahti

Tonttupolku Furubackassa sunnuntaina 15.12.2024 klo 16.00-18.00

Tonttupolun reitti: Honkakuja-Kiuaskuja-Penkkipolku-Kiulutie-Honkakuja

Honkaportti 4

16.00-16.15

Espoon Lucia Ellen Ahlgren Lucianeitoineen esiintyy. Tämän vuoden Lucia-keräyksen tuotto menee Pelastakaa Lapset ry:n Espoon paikallisosastolle. Kampanja tukee espoolaislasten koulunkäyntiä ja harrastustoimintaa. Varaa mukaan käteistä keräystä varten.

16.15 ja 17.00

Lucia-vierailun jälkeen Honey Monsters laulattaa suomen- ja englanninkielisiä joululauluja. Honey Monsters on englanninkielinen kielikyöpypäiväkotijoukko, joka toimii Kirkkojärvellä ja Olarissa. Voit ostaa läheltä tuotettua hunajaa.

16.00-18.00

Jouluiset myyjäiset autokatoksessa. Myynnissä käsitöitä ja leivonnaisia. Käteinen ja Mobile Pay maksuvälineenä.

Kiuaskuja 4

16.00-18.00 Yhdistys tarjoaa glögiä ja pipareita. Piparipuu on koristeltu ja joulupukki on paikalla.

Ohjelma tarkentuu vielä.

Yhdistyksemme tarjoaa tapahtuman. Ota mukaan oma lyhty tuomaan joulutunnelmaa. Varaa mukaan käteistä Lucia-keräystä, tiernapoikia tai myyjäislöytöjä varten!

Tervetuloa-tapaamisiin!

Välkommen-hoppas vi ses!

Hallituksen jäsenet Mame, Johannes, Anki ja Merja toivottavat sinut tervetulleeksi!
Valokuvaaja: Johanna Issakainen

Lehden jakelu Keski-Espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y:n jäsenille

KESKI-ESPOON PIENKIINTEISTÖYHDISTYS RY:N HALLITUS

Ann-Christin Lintula Nimismiehenmäki 10, 02770 Espoo 040 562 0259 annchristin.lintula@gmail.com	<i>Puheenjohtaja, EKYL:n varapuheenjohtaja</i>
Eeva Vainio Kiuaskuja 4, 02770 Espoo 045 673 5264 eevainio@saunalahti.fi	<i>Varapuheenjohtaja, edunvalvonta, kaavoitus, Pro Espoonjoki</i>
Merja Mäkelä Kaupunginkallio 0400 332 513 merja.makela10@gmail.com	<i>Sihteeri, yhteisöllisyys</i>
Johannes Hämeri Kaupunginkallio johannes91@gmail.com	<i>Viestintä, kaavoitus</i>
Johanna Issakainen Kaupunginkallio johanna.m.issakainen@kolumbus.fi	<i>Tapahtumat</i>
Ritva Koivukoski Kaupunginkallio 043 824 1350 ritva.koivukoski@outlook.com	<i>Projektit</i>
Marja-Liisa Pahalahti Kaupunginkallio marjaliisa.pahalahti@gmail.com	<i>Perinneasiat, kesätyöntekijät</i>
Jan-Olof Stengård Kaupunginkallio 040 558 3610 jan-olof.stengard@kolumbus.fi	<i>Jäsenrekisteri, jakeluvastaava</i>
Anita Lindström 040 592 0274 anita@figurecraft.fi	<i>Rahastonhoitaja</i>

Kotisivut: www.kepky.fi

Yhdistyksen sähköpostiosoite: info@kepky.fi

Facebook: Keski-Espoon Pienkiinteistöyhdistys r.y.

Vuoden 2024 jäsenmaksu on talouden ensimmäiseltä jäseneltä 16 € ja lisäjäseniltä 4 €.

Voit liittyä jäseneksi maksamalla jäsenmaksun tilille FI32 4055 4720 0425 79.

Merkitse viestikenttään jäsentiedot: nimi/nimet, osoite ja sähköpostiosoite